

Františkovo slovo

č.226

Úspěšné tažení na obhajobu zpovědního tajemství v Kalifornii

Vatikán proti pronásledování a diskriminaci křesťanů

Svatý stolec: Lidstvo nedostalo svým povinnostem vůči hladovějícím

Papežská nadace Kirche in Not vyzývá k solidaritě se syrskými křesťany

Matku Mariam Thresiu, budoucí světici, uctívají též hinduisté

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Úspěšné tažení na obhajobu zpovědního tajemství v Kalifornii

USA. Široké a mezináboženské lidové hnutí smetlo ze stolu kalifornský návrh zákona rušícího zpovědní tajemství v případech deliktů na nezletilých. 140 tisíc dopisů, 17 tisíc emailů a stovky telefonátů nakonec vedly Výbor pro veřejnou bezpečnost při kalifornském státním shromáždění (dolní komora parlamentu tohoto amerického státu) ke stažení návrhu předloženého senátorem Jerry Hillem.

Norma pod názvem SB 360, schválená kalifornským senátem, požadovala, aby informace o zneužívání vyslovené při zpovědi, byly automaticky oznamovány soudním orgánům, zejména pokud se týkaly jiného kněze nebo lidí zaměstnaných či angažovaných v církvi. V čele tažení proti tomuto zákonu, rušícímu svobodu svědomí, stanul arcibiskup Los Angeles Peter Gomez. "Pokud může jakýkoli zákonodárce donutit věřící, aby vyznali své nejhlubší myšlenky a city sdílené pouze s Bohem ve zpovědi, pak skutečně už žádná oblast lidského života nebude svobodná či bezpečná před vměšováním státní moci," prohlásil arcibiskup Gomez.

Proti návrhu zákona vystoupili také představitelé muslimů a dalších křesťanských vyznání. Ve společném prohlášení vyjádřili solidaritu kalifornským katolíků a odsoudili návrh zákona jakožto "útok na náboženskou svobodu". Arcibiskup Gomez vyjádřil všem signatářům svoji "osobní vděčnost". "Náboženská svoboda je jedním ze základů americké demokracie – zdůraznil. – Za žádných okolností pro nás nemůže být přijatelné, aby vláda zasahovala do způsobů, jakým se lidé modlí nebo prožívají svou víru ve společnosti. Ohrožení svobody víry bude vždy také ohrožením svobody pro všechny," napsal arcibiskup Gomez. Zároveň připomněl také rigorózní opatření v boji proti zneužívání nezletilých zavedená v Kalifornii jak na státní tak i církevní úrovni. Patří mezi ně například povinnost archivovat digitální otisky prstů všech duchovních i laiků působících v rámci církevních struktur. Církev "zůstává bdělá a plně angažovaná v oblasti ochrany nezletilých a v pomoci obětem zneužívání," uvedl arcibiskup Gomez.

Připomeňme, že 1. července vydala Apoštolská penitenciárie zvláštní nótu schválenou papežem Františkem, v níž zdůrazňuje neporušitelnost zpovědního tajemství. Její text upozorňuje, že zpověď se bez výjimky zakládá na "božském právu" a jakýkoliv pokus o zlomení této svátostné pečeti by představoval "nepřijatelný útok na svobodu církve", která nezískává svou legitimitu od jednotlivých států nýbrž od Boha. Jak nicméně upřesnil kardinál Piacenza, text nóty "nesmí být v žádné případě chápán jako ospravedlňování nebo projev tolerance k zavrženíhodným případům zneužívání v řadách kléru" a zdůraznil, že "obhajoba zpovědního tajemství a posvátnosti zpovědi nemůže nikdy představovat určitý způsob soužití se zlem".

Vatikán proti pronásledování a diskriminaci křesťanů

Vatikán. Pronásledování a diskriminace křesťanů roste alarmujícím tempem, za mlčení a lhostejnosti mezinárodní komunity. Pronásledovatelé křesťanů mohou počítat s beztrestností – řekl vatikánský podsekretář pro vztahy se státy mons. Antoine Camilleri při římské prezentaci raportu o pronásledování křesťanů, zpracovaného z popudu britské vlády ([Persecution of Christian Review](#)). Akce probíhala v bazilice sv. Bartoloměje na Tiberském ostrově (15. července), kdysi zasvěcené sv. Vojtěchu, která se stala svatyní mučedníků nové doby.

Mons. Camilleri upozornil, že v některých oblastech světa dochází k pronásledováním, která svým rozsahem naplňují definici genocidy, jelikož jde o systematické vymazávání přítomnosti

křesťanů ze společnosti a kultury. Dochází k tomu také na místech, která byla od prvopočátku osídlena Kristovými následovníky. Vatikánský představitel poukázal také na jiné formy diskriminace, které nejsou na první pohled tak bolestné, nicméně znemožňují život v plné náboženské svobodě a také svobodné vyjadřování svého přesvědčení v soukromí i veřejně. Jde o tendenci přítomnou rovněž v rozvinutých demokraciích. Jejím projevem je kriminalizace a kárání náboženských představitelů za postoje odrážející základní zásady jejich víry, zejména ve vztahu k životu, manželství a rodině.

Druhý muž vatikánské zahraniční politiky se také obšírně zmínil o společné deklaraci papeže Františka a imáma al Azhar o lidském bratrství. Podstatnou roli v obraně náboženské svobody totiž sehrávají nejen státy, ale také náboženští představitelé. Mons. Camilleri vytkl také některým státům, že odsuzují nábožensky motivované pronásledování pouze zdánlivě, a ve skutečnosti s pronásledovateli spolupracují v politické, hospodářské, obchodní a vojenské oblasti.

V závěru svého vystoupení vatikánský podsekretář pro vztahy se státy připomněl slova Tertuliána, raněkřesťanského teologa, který uprostřed pronásledování ujišťoval, že krev mučedníků je setbou nových křesťanů. V této víře první křesťané z lásky k Bohu dobrovolně přijímali mučednictví. Jejich utrpení je pro nás velkým vzorem koherentního svědomí a svědectvím víry, naděje a lásky. Přežití křesťanských komunit v oblastech, kde nejsou většinovou skupinou, je tedy více než symbolické – uzavíral mons. Camilleri. - Je mocným svědectvím víry a dosvědčením skutečnosti, že pokojné soužití v pluralitě náboženství je možné tehdy, je-li respektována důstojnost každého člověka.

17.7.2019

Svatý stolec: Lidstvo nedostalo svým povinností vůči hladovějícím

Vatikán/Řím. Navzdory ctižádostivým „**cílům udržitelného rozvoje**“ neubývá lidí, kteří ve světě trpí hladu, a to již třetím následujícím rokem. Tento smutný údaj vyplývá ze **zprávy o stavu potravinové bezpečnosti a výživy ve světě**, kterou zveřejnila Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), sídlící v italském hlavním městě. V loňském roce nemělo dostatek potravin 820 milionů obyvatel naší planety, ale současně neexistuje ani jediný region světa, kde by se nevyskytla nadváha či obezita. Statistiku pro naše mikrofony komentuje **mons. Fernando Chica Arellano**, stálý pozorovatel Svatého stolce v římských institucích OSN.

„Tato zpráva vypovídá o tom, že lidstvo dostatečně nesplnilo svou povinnost vůči svým nejchudším bratrům. Hladu nadále přibývá. Upozorňuje tak na to, že jeden z cílů udržitelného rozvoje – vymýcení hladu do roku 2030 – bude skutečně veliká výzva. Znamená to, že své zodpovědnosti se musí zhostit jak mezinárodní společenství, tak jednotlivci. Čísla jsou totiž výmluvná – v Asii hladoví téměř 514 milionů lidí, v Africe 256 milionů, v Latinské Americe 42,5 milionu. Zpráva nezdůrazňuje pouze krutost hladu, nýbrž také jiný aspekt – obezitu. Ve světě žije 672 milionů obézních lidí, což je 13% populace, jeden člověk z osmi. Problémem tedy není jen podvýživa, ale také špatná výživa. Lidé, kteří se skrývají za uvedenými čísly, nemohou očekávat světlou přítomnost ani budoucnost. Mezinárodní společenství by se mělo skutečně více zapojit, ovšem chybí vůle k odstranění problémů zapříčiněných člověkem – tedy válečných konfliktů, hospodářských krizí a klimatických změn. To je trojice faktorů, ze kterých vzniká hlad.“

Jak by bylo možné podpořit změnu, a to i v malém rozsahu a na individuální rovině?

„Všichni můžeme udělat něco proto, abychom zvítězili nad hladem. Především neplýtvat jídlem, neprocházet bez povšimnutí kolem chudých, jako to udělali kněz a levita, naslouchat

volání hladovějících. Tolik na osobní úrovni. Na úrovni farnosti a neziskových organizací již existuje řada chvályhodných aktivit, ale může se dělat ještě víc a zveřejněná zpráva nás k tomu podněcuje. Mezinárodní společenství musí růst v solidaritě, protože solidarita a investice do mírového soužití jsou způsobem, jak bojovat proti hladu. Pokud nevymýtíme hlad, nemyslím, že dosáhneme dalších cílů stanovených agendou udržitelného rozvoje pro rok 2030. Cíl číslo jedna – konec chudoby – a druhý cíl – konec hladu – podmiňují dalších patnáct cílů. Když papež František 27. června přijal účastníky plenární konference Organizace pro výživu a zemědělství, prohlásil, že otázka hladu se týká všech, protože utrpením jednoho člověka trpí všichni ostatní. Vyzval také ke správnému nakládání s vodou a potravinami, zejména v souvislosti s jejich spravedlivým rozdělením, protože existují oblasti, kde potraviny přebývají, a rozsáhlé kraje, zejména v Africe, kde se jich nedostává. Tato nerovnost je skutečně krutá."

Uvedl pro naše mikrofony stálý vatikánský pozorovatel v římském sídle Organizace OSN pro výživu a zemědělství, arcibiskup Fernando Chica Arellano.

18.7.2019

Papežská nadace Kirche in Not vyzývá k solidaritě se syrskými křesťany

Vatikán. „Válka v Sýrii neskončila“, zdůrazňuje ředitel papežské nadace *Kirche in Not*, Alessandro Monteduro. Od začátku války v roce 2011 věnovala nadace místním církvím zhruba 30 milionů 400 tisíc euro a nyní se rozhodla zahájit dva nové projekty. Prvním reaguje na prosbu apoštolského vikáře v Aleppu, mons. George Abú Cházena, který ve městě organizuje potravinovou pomoc pro nejchudší křesťanské rodiny. Druhý má podpořit nákup léků a domácí ošetrovatelskou péči v Damašku na žádost řecko-melchitského patriarchy, Jusifa Absiho, říká **Monteduro**.

„Nevzdáváme se a snažíme se vzdorovat lhostejnosti, o což ostatně požádal Svätý otec ve velikonočním poselství *Urbi et Orbi*. Podle globálních báhorek už válka v Sýrii skončila. Ve skutečnosti tomu tak není, protože 40% syrského území ještě není pod kontrolou vítěze válečného konfliktu, tedy Assadovy vlády. Zejména na severozápad země, jehož středem je Idlib, se v posledních měsících soustředily tuhé boje, protože právě do Idlibu se stáhli džihádisté. Je tam 150 tisíc uprchlíků! Naši františkáni tam hrdinně zůstávají a vyprávějí dramatické příběhy o stovkách Syřanů – křesťanů i nikoli – kteří je žádají o úkryt a protože nevědí, kam jít, raději přespávají pod stromy v jejich zahradě...Žádáme proto všechny dobrodince, aby znovu pomohli těmto bratrům, a to z jediného prostého důvodu – je to naše povinnost. Podpora náboženských menšin – a zejména chudých křesťanů – je jedinou odpovědí na útisk. Sýrie a Irák jsou kolébkami křesťanství. Podpora blízkovýchodních křesťanských menšin je tudíž mimořádný nástroj, jakési očkování proti fundamentalismu, protože nesmíme zapomínat, že křesťané jsou nejenom mírumilovní, ale především mírotrvní, jsou schopni stavět mosty k dialogu.“

Uvedl pro naše mikrofony ředitel italské pobočky papežské nadace *Kirche in Not*, Alessandro Monteduro.

18.7.2019

Matku Mariam Thresiu, budoucí světici, uctívají též hinduisté

Vatikán/Indie. Jednou z pěti blahoslavených, které papež František svatořečí o druhé říjnové neděli, jak vyhlásil při nedávné **konzistoři**, je bl. Maria Thresia Chiramel Mankidiyan, zakladatelka kongregace Svaté rodiny v jihoindickém státě Kérala a patronka rodin. Její charitní dílo a milosti obdržené na její přímlyvu se dotýkají rovněž mnoha hinduistů, kteří se modlí u jejího hrobu, píše indický novinář **Anto Akkara**.

Četní hinduisté proto s radostí očekávají kanonizaci řeholnice, která zemřela roku 1926 a blahoslavena byla na prahu našeho tisíciletí (2000). Právě stovky hinduistů byli nejzbožnějšími poutníky ve zhruba třicetitisícovém zástupu, který připutoval k hrobu Matky Marie Thresie 8. června, ve výroční den její smrti (8.6.1926). „Matka pro nás není jakoukoli křesťankou. Zosobňuje lásku a milosrdenství. Všichni ji respektujeme“, prohlásil advokát P.K.Mohanan, volený zástupce obce Kuzhikkattussary, kde odpočívají tělesné ostatky blahoslavené řeholnice. „Sám jsem se modlil u jejího hrobu“, potvrdil hinduistický starosta, který se politicky hlásí ke komunismu: „Pro nás hinduisty se modlitba u hrobu Matky Marie Thresie stala už jakousi tradicí. Přichází sem mnoho hinduistů. Matka sloužila svým dílem lidem všech vyznání, bez kastovních rozdílů. Jsme na ni hrdi – díky jejímu svatořečení celý svět pozná naši vesnici“, uzavírá Mohanan.

Thresia Chiramel Mankidiyan se narodila jako třetí z pěti dětí 26. dubna 1876 v obci Puthenchira, vzdálené pouhé dva kilometry od Kuzhikkattussary, místa svého posledního odpočinku. Podařilo se jí vymanit z rodičovské smlouvy, již byla provdána už v deseti letech, a vymohla si život v modlitbě a přísném odříkání, pod vedením duchovního otce Vithayathila. „Nemohu spát klidně v posteli, když Ježíš visí na trojici hřebů“, sdělila kupříkladu své matce a zvolila si lůžko na zemi, byť pocházela z majetné rodiny. Po osobním mariánském zjevení 8. září 1904 připojila ke svému rodnému jménu Thresia jméno Matky Boží, „Mariam“. O pět let později (1909) obdržela stigmata. Místní biskup se obával, že její náboženská vytržení jsou démonického původu, a proto ji podrobil exorcismu. V roce 1913 Thresii přikázal, aby se odstěhovala do osamocené domy, ale již o rok později jí povolil založení kongregace zasvěcené Svaté rodině. Rodinná pastorec se v ní snoubila se soucitnou Kristovou láskou a péčí o chudé, nemocné a umírající.

„Matka Thresia měla thaumaturgické schopnosti a mnohé uzdravila, včetně hinduistického krále“, vysvětluje současná představená kongregace Svaté rodiny, s. Udaya Punnelparambil. Poté, co v roce 1918 zakladatelka kongregace obdržela od jedné katolické rodiny darem zhruba tříhektarový pozemek, aby na něm vystavěla klášter, podnikla na tehdejší dobu dobrodružnou cestu do města Kochi, vzdáleného padesát kilometrů, aby požádala tamního hinduistického krále Ramu Varmu o pomoc při budování konventu. Nejprve neměla být k nemocnému králi vůbec připuštěna, ale poté, co jej uzdravila, přislíbil jí vládce prvotřídní dřevo na stavbu.

O století později dosvědčují zázraky učiněné na přímluvu Matky Mariam Thresie dvě ženy. Hinduistka Latha Lipin se přicházela pravidelně modlit k hrobu blahoslavené řeholnice od roku 2001, aby si vyprosila dítě v bezdětném manželství. Rychle otěhotněla a na přímluvu zakladatelky kongregace Svaté rodiny přestála také komplikované těhotenství. „Nyní“, říká, „šířím své svědectví mezi hinduistickými rodinami, které přicházejí prosit o milosti k patronce rodin, Matce Thresii“. Nevysvětlitelné vyléčení malého Christophera bylo uznáno za zázrak, vedoucí ke svatořečení indické řeholnice. Novorozenec hospitalizovaný na jednotce intenzivní péče se uzdravil poté, co byla k jeho tělíčku přiložena relikvie blahoslavené Matky. Jeho babička, Cicily Choondalová, o to lékaře požádala ve chvíli, kdy ji informovali, že dítě nepřežije. „Krátce poté“, vypráví, „hinduistický lékař vyšel ven a sdělil mi, že jakmile se „svatý předmět“ dotkl Christopherova těla, chlapcův zdravotní stav se viditelně zlepšil. Nyní je Christopher zdrav jako všechny ostatní děti a chodí s nimi do školy“, uzavírá žena, která po léta doplňovala večerní rodinnou modlitbu růžence o nově k budoucí kanonizované krajanice, Matce Marii Thresii Chiramel Mankidiyan.